

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/149/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123210981
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinárčiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7123210981.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX bývajúcej v B. C. D. E. D. XX zastúpenej JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD. F., so sídlom v Košiciach na Južnej triede č. 28, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD. proti žalovanému Mesto Košice, IČO: 00 691 135 so sídlom v Košiciach na Triede SNP č. 48/A o zaplatenie 50.874 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 64C/3/2023-261 zo dňa 10.5.2024, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutých výrokoch II. a III.
O d m i e t a odvolanie žalovaného proti výroku I.
Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 2.316 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.316 Eur od 24.5.2023 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 48.558 Eur s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 48.558 Eur od 24.5.2023 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 90%.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorá sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 50.874 Eur z 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 50.874 Eur od 24.5.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. G. A., v obci Košice – Juh, okrese Košice IV, zapísaných na LV č. XXXXX ako parcely registra E č. 7594/1, druh pozemku orná pôda o výmere 1376 m², č. 7594/3 druh pozemku orná pôda o výmere 846 m², č. 7594/4, druh pozemku orná pôda o výmere 430 m², č. 7594/5, druh pozemku orná pôda o výmere 120 m², č. 7594/6, druh pozemku orná pôda o výmere 456 m², č. 7594/7, druh pozemku orná pôda o výmere 748 m² a č. 7596, druh pozemku orná pôda o výmere 4503 m² (v areáli TRITON sa nachádza časť tejto parcely, a to vo výmere 4117 m²). Veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobkyne je 6/12 z celku ako vlastníka B1, čo predstavuje 4239,5 m². Na vyššie uvedených nehnuteľnostiach sa nachádza mestská plaváreň TRITON, pričom mesto tieto pozemky využíva na podnikateľské účely. Z toho dôvodu nemožno na daný prípad aplikovať ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z., čo konštatoval Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/136/2021 zo dňa 15.11.2022, keď uzavrel, že kúpalisko TRITON slúži na podnikateľské účely. Žalovaný sa bezdôvodne obohacuje na jej úkor tým, že dotknuté nehnuteľnosti užíva bez právneho dôvodu, nakoľko si na nich zriadil mestskú plaváreň TRITON bez súhlasu vlastníka pozemkov. K pozemkom nemá vlastnícky ani nájomný vzťah. Vzhľadom

na to, že žalovaný užíva pozemky bez právneho titulu, žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá zodpovedá výške nájomného. Žalobkyňou uplatnený nárok je hodnota ročného nájmu preukazovaná znaleckým posudkom č. 7/2021 znalca Ing. Mateja Špaka, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu dotknutých pozemkov vo výške 118,28 Eur/m² a nájomné vo výške 9,90 Eur/m²/ročne. Na základe uvedeného sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov č. 7594/1 o výmere 1376 m², č. 7594/3 o výmere 846 m², č. 7594/4 o výmere 430 m², č. 7594/5 o výmere 120m², č. 7594/6 o výmere 456 m², č. 7594/7 o výmere 748 m² a č. 7596 o výmere 4117 m² (bez vyčlenených dielov 1, 2, 3 a 4) v zmysle predloženej grafickej identifikácie, žalovaný má podnikateľské účely v súvislosti s mestskou plavárňou TRITON, a to za obdobie od 22.6.2021 do 22.6.2023.

3. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 488, § 489, § 494, § 451, § 456, § 151n ods. 1 až 3, § 151o ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), § 1 až 3, § 2 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 66/2009 Z.z., čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky a konštatoval, že nárok v časti nedotknutej späťvzatím je dôvodný vo výške 48.558 Eur. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané a nesporné skutkové tvrdenia oboch sporových strán, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou vyššie špecifikovaných nehnuteľností, ktoré tvoria areál kúpaliska TRITON spolu s príslušenstvom komunikáciou, chodníkov a zeleňou. V konaní nebolo sporné, že športový areál – kúpalisko TRITON spolu s týmito príslušenstvami, ktoré svojim umiestnením a využitím tvoria neoddeliteľný celok so stavbou, prešiel do vlastníctva žalovaného v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. Medzi stranami však bola sporná právna kvalifikácia uplatneného nároku, t.j. či žalovaný nárok predstavuje bezdôvodné obohatenie alebo ide o náhradu za zriadené vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Zb. a pokiaľ ide o druhý zmienený prípad, či došlo k jeho premlčaniu. V tejto súvislosti prihliadal na poznatky z obdobného konania vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 35C/42/2020, ktoré sa týka tých istých sporových strán. Nárok titulom bezdôvodného obohatenia si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému na tom istom skutkovom základe, vo vzťahu k tým istým nehnuteľnostiam tvoriacim areál bývalého kúpaliska TRITON, avšak za iné časové obdobie. V uvedenom konaní súd žalobu zamietol, pričom bol toho názoru, že vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam vzniklo žalovanému zákonné vecné bremeno v zmysle ustanovení zákona č. 66/2009 Z.z. Na základe podaného odvolania žalobkyňou odvolací súd právne uzavrel, že žalovanému slúži areál kúpaliska TRITON na podnikateľské účely a keďže zákon č. 66/2009 Z.z. sa na usporiadaní vlastníckych vzťahov pozemkov pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely nevzťahuje, žalovanému nemohlo vo vzťahu k dotknutým pozemkom vzniknúť zákonné vecné bremeno podľa tohto zákona. Súd bol toho názoru, že pokiaľ by v konaní vedenom pod sp. zn. 64C/3/2023 vec právne posúdil v rozpore s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v obdobnom konaní sp. zn. 35C/42/2020, ktoré sa týka tých istých strán a tých istých nehnuteľností, bolo by to v rozpore so zásadou právnej istoty. Pokiaľ teda žalovanému k pozemkom vo vlastníctve žalobkyne vecné bremeno nevzniklo, na zistený skutkový stav aplikoval zákonné ustanovenia o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 nasl. OZ. K vznesenej námietke premlčania žalovaným uviedol, že žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia u žalovaného uplatnila za obdobie od 22.6.2021 do 22.6.2023, pričom žalobu doručila na Mestský súd Košice dňa 22.6.2023. Uplatnený nárok preto nie je premlčaný v zmysle § 107 ods. 1 OZ a žalovaným vznesená námietka premlčania je nedôvodná. Vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia uviedol, že táto bola objektizovaná znaleckým posudkom č. 7 vypracovaným znalcom Ing. Matejom Špakom, PhD. dňa 30.1.2021, predloženým žalobkyňou. V znaleckom posudku ustanovil všeobecnú hodnotu pozemkov vo výške 118,28 Eur/m² a cenu ročného nájmu pozemkov na 9,90 Eur/m²/rok. Závery tohto znaleckého posudku žalovaný nespochybnil. Žalobkyňa si po danej žalobe uplatnila 6 Eur/m² a v končnom dôsledku si v konaní nárokovala vydanie bezdôvodného obohatenia vypočítaného z výmery pozemkov v jej podielovom spoluvlastníctve o výmere 4046,5 m² nachádzajúcich sa v areáli kúpaliska TRITON v celkovej výške 48.558 Eur (4046,5m² x 6 x 2roky).

4. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a to od 24.5.2023, čo je deň nasledujúci po dni, kedy bola žalovanému doručená predžalobná výzva. Zákonná výška úrokov z omeškania bola v daný deň 8,75% ročne. Žalobkyňa žiadala v žalobe priznať úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy 48.558 Eur od 24.5.2023 až do zaplatenia.

5. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobkyne a súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby, vysloveným na súdnom pojednávaní dňa 10.4.2024 súd v súlade s § 45 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) konanie v časti o zaplatenie

sumy 2.316 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.316 Eur od 24.5.2023 do zaplattenia, zastavil.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP s poukazom na mieru úspechu žalobkyne vo vzťahu k pôvodnému predmetu konania, ktoré po zaokrúhlení predstavuje 95% a miera úspechu žalovaného predstavuje po zaokrúhlení 5%, úspech žalobkyne v konaní je 90%. Žalovanému preto uložil povinnosť nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 90%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný uplatniac § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a navrhol aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil alebo rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne posúdil otázku, či kúpalisko TRITON slúžila na podnikateľské účely a tým vec nesprávne právne posúdil. Zastával názor, že areál kúpaliska TRITON neslúži ani neslúžil na podnikateľské účely, keďže bol zriadený a prevádzkovaný za účelom naplnenia verejnosti, nie za účelom podnikania. Krátky slovník slovenského jazyka definuje slovo účel ako „zámer, zmysel, ku ktorému smeruje istá činnosť“. Je preto irelevantné, že v areáli kúpaliska mohol v minulosti prebiehať napr. stánkový predaj občerstvenia ako doplnková a tiež nevyhnutná služba pre návštevníkov, keďže poskytovanie takejto služby rozhodne nebolo zámerom/zmyslom a teda účelom zriadenia a prevádzky kúpaliska vlastného, dotovaného a spravovaného samosprávou mesta, ale týmto účelom bolo naplnenie potrieb verejnosti, verejného záujmu. Argumentácia nachádza oporu aj v dôvodovej správe zákona, v ktorej sa uvádza, že tento zákon sa nebude vzťahovať na usporiadanie pozemkov, ktoré sú zastavané stavbami, ktoré slúžia na podnikateľský účel, keďže ich usporiadanie nie je vo verejnom záujme. Z dôvodovej správy jednoznačne vyplýva zámer zákonodarcu poskytnúť možnosť majetko-právneho usporiadania vzťahov k pozemkom zastavaným stavbami vo vlastníctve samospráv len v prípade ak je na takomto usporiadaní verejný záujem, čo je bezpochyby aj prípad kúpaliska TRITON. Prevádzkovanie dlhodobo stratového a mestom dotovaného areálu kúpaliska je bezpochyby činnosťou vykonávanou za účelom sledovania verejného záujmu a za žiadnych okolností nemožno usudzovať, že areál slúži/ slúžil na účely podnikania. Výber vstupného bol len nevyhnutným prostriedkom zabezpečenia chodu kúpaliska, a teda k zabezpečeniu verejného záujmu, pričom kúpalisko negenerovalo žiaden zisk a bolo pravidelne dotované Mestom Košice. O tom, že prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za činnosť vykonávanú za účelom dosiahnutia zisku svedčí aj záujem podnikateľských subjektov o prevádzkovanie kúpalísk, napr. v Košiciach je celkom 0 kúpalísk prevádzkovaných podnikateľskými subjektami súkromného sektora. S poukazom na § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zákon predpokladá existenciu činnosti, ktorú je potrebné považovať za podnikateľskú činnosť aj napriek tomu, že nie je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, keďže za podnikateľskú činnosť považuje aj sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť... na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu. Z hľadiska účelu vykonávanej činnosti teda možno za podnikanie považovať po a/ činnosť podnikateľa za účelom dosiahnutia zisku alebo b/ činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu. Keďže prevádzkovanie kúpaliska TRITON nemožno považovať za sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, pretože nie je naplnený pojmový znak podnikania a ani za sústavnú činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu vykonávanú samostatne vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, pretože takýto subjekt kúpalisko neprevádzkoval, nemožno dôjsť k záveru o tom, že kúpalisko TRITON slúžilo na podnikateľské účely. Na základe uvedených dôvodov má za to, že súd prvej inštancie mal žalobkyňou uplatnený nárok posudzovať podľa ustanovení zákona č. 66/2009 Z.z. a žalobu zamietnuť.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Z argumentáciou žalovaného sa nestotožňuje, pričom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý jednoznačne konštatoval, že areál kúpaliska TRITON slúžil na podnikateľské účely, kúpalisko bolo prevádzkované podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku, preto v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. k pozemkom v areáli kúpaliska vzniklo zákonné vecné bremeno. Žalovaný užíva tieto pozemky bez právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto otázke poukazuje aj na závery konštatované v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach a to konkrétne uznesenie sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 7.8.2023, uznesenie sp. zn. 6Co/70/2023 zo dňa 28.6.2023, sp. zn. 3Co/139/2022

zo dňa 9.6.2023, v ktorých je Mesto Košice žalovaným. Odvolací súd vo všetkých týchto prípadoch konštatoval, že aplikácia zákona č. 66/2009 Z.z. je vylúčená, nakoľko areál kúpaliska TRITON slúži na podnikateľské účely. Pre úplnosť dodala, že otázku, či kúpalisko TRITON slúžil na podnikanie, riešil už iný senát Krajského súdu v Košiciach v skutkovo a právne obdobnej veci iných žalobcov proti tomu istému žalovanému – Mesto Košice (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/136/2021 zo dňa 15.11.2022) a dospel k záveru, „kúpaliská aj keď vo všeobecnosti slúžia verejnosti, ale odplatne a sú využívané na podnikateľské účely, preto sa na nich nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z.. Skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobkyne. Krajský súd v Košiciach jednoznačne konštatoval, že splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. sa posudzuje ku dňu 1.7.2009 a keďže k tomuto dňu kúpalisko TRITON bolo stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, nevzniklo k pozemkom v jeho areáli zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného.“ Žalovaný pozemky v areáli kúpaliska TRITON užíva bez právneho dôvodu, tieto pozemky užíval bezodplatne, čím na úkor žalobkyne v areáli kúpaliska TRITON vzniká bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 OZ vo výške obvyklého nájomného, ktoré by uhrádzal, ak by k týmto pozemkom existoval nájomný vzťah. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba areál kúpaliska TRITON slúžila na podnikateľské účely, nemožno na pozemky v areáli kúpaliska TRITON aplikovať uvedený zákon, teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v prospech Mesta Košice. Z hľadiska posúdenia, či k pozemkom v areáli kúpaliska TRITON vzniklo vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. je rozhodujúce, či stavba slúžila na podnikanie v čase nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. 1.7.2009, keďže k vzniku vecného bremena došlo týmto dňom v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok. Splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona sa teda posudzuje ku dňu 1.7.2009 a keďže k tomuto dňu kúpalisko TRITON bolo stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, nevzniklo k pozemkom v jeho areáli zákonné vecné bremeno v prospech Mesta Košice. K námietke žalovaného o tom, že prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za činnosť vykonávanú za účelom dosiahnutia zisku uviedla, že samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk, taktiež nepreukazuje, resp. nevylučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom. Činnosť podnikateľa, aj keď sa s ňou nedosahuje zisk, neprestáva byť podnikaním, pokiaľ naplnia všetky znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z hľadiska posúdenia tohto znaku podnikateľskej činnosti nie je rozhodujúce, či zisk bol skutočne dosiahnutý. Dôležitý je cieľ podnikateľskej činnosti, teda to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba – areál kúpalisko TRITON slúžila na podnikateľské účely, nemožno na pozemky v jeho areáli aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle citovaného zákona v prospech žalovaného.

9. Iné vyjadrenia v spore doručené neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 31.7.2025 o 9:30 hod., v pojednávacej miestnosti č. d. 207/II. poschodie, trakt D, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23.7.2025 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP.

13. Z odvolacej argumentácie žalovaného je zrejme, že nesúhlasí s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení odvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, avšak v posudzovanej veci, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

14. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzal z pravidiel formálnej logiky. Citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli predloženými listinnými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení 2. dielu CSP, alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vložil.

15. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov č. 7594/1 o výmere 1376 m², č. 7594/3 o výmere 846 m², č. 7594/4 o výmere 430 m², č. 7594/5 o výmere 120m², č. 7594/6 o výmere 456 m², č. 7594/7 o výmere 748 m² a č. 7596 o výmere 4117 m² (bez vyčlenených dielov 1, 2, 3 a 4) v zmysle predloženej grafickej identifikácie, žalovaný má podnikateľské účely v súvislosti s mestskou plavárňou TRITON, a to za obdobie od 22.6.2021 do 22.6.2023. Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, a z obsahu spisu vyšli najavo, pričom správne vychádzal z výsledkov dokazovania vykonaného v konaní vedenom na súde prvej inštancie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. Svoje zistenia a závery riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

16. Odvolací súd preto konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a jeho obsahová (materiálna) náplň zakladá súhrne jeho zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a náležite vyhodnotil. Jeho argumentácia je koherentná a rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe dospel sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Žalovaný v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd takto dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. V preskúmvanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov č. 7594/1 o výmere 1376 m², č. 7594/3 o výmere 846 m², č. 7594/4 o výmere 430 m², č. 7594/5 o výmere 120m², č. 7594/6 o výmere 456 m², č. 7594/7 o výmere 748 m² a č. 7596 o výmere 4117 m² (bez vyčlenených dielov 1, 2, 3 a 4) v zmysle predloženej grafickej identifikácie,

žalovaný má podnikateľské účely v súvislosti s mestskou plavárňou TRITON, a to za obdobie od 22.6.2021 do 22.6.2023.

19. Podstatou odvolacích námietok žalovaného je tvrdenie, že areál kúpaliska TRITON neslúžil na podnikateľské účely, kúpalisko nebolo prevádzkované podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku ale vo verejnom záujme, preto v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. k pozemkom v areáli kúpaliska vzniklo zákonné vecné bremeno, a preto finančná náhrada za užívanie je premlčaná. Žalobkyňa naopak tvrdila, že areál kúpaliska TRITON slúžil na podnikateľské účely, preto sa naň zák. č. 66/2009 Z.z. nevzťahuje a žalovaný užíva tieto pozemky bez právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Sumarizačne k charakteru pozemkov, na ktorých sa nachádza kúpalisko TRITON, odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Košiciach podporujúcu závery tohto rozhodnutia: napríklad sp. zn. 6Co/186/2022 z 27.06.2023, sp. zn. 6Co/70/2023 z 28.06.2023, sp. zn. 6Co/77/2023 z 07.08.2023, sp. zn. 11Co/70/2024 zo dňa 28.5.2025. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové argumenty, pre ktoré by mala byť daná aplikácia zák. č. 66/2009 Z.z. aj vo vzťahu k pozemkom v areáli kúpaliska TRITON.

21. Aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. a posudzovanie žalobou uplatneného nároku ako náhrady za zákonné vecné bremeno, ktorá je jednorazová a premlčala sa v lehote troch rokov od jeho účinnosti na pozemky nachádzajúce sa v areáli kúpaliska TRITON, vylučuje ust. § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z., v zmysle ktorého sa tento zákon nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely (odkaz na § 2 Obchodného zákonníka).

22. Vo vzťahu k otázke, či kúpalisko TRITON slúžilo na podnikanie, riešil už aj iný senát Krajského súdu v Košiciach v skutkovo a právne obdobnej veci inej žalobkyne proti tomu istému žalovanému (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/136/2021 zo dňa 15. novembra 2022) a dospel k záveru, že „Kúpaliská, aj keď vo všeobecnosti slúžia verejnosti, ale odplatne a sú využívané na podnikateľské účely, preto sa na ne nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z.. Skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobkyne“. Potvrdil preto rozsudok v časti, ktorou bolo žalobkyňi priznané bezdôvodné obohatenie za užívanie jej pozemkov v areáli kúpaliska Triton.

23. Na doplnenie správnosti poukazuje na § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

24. V zmysle § 27 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka sa do obchodného registra zapisujú obchodné spoločnosti, ktorými sú aj spoločnosti s ručením obmedzeným v zmysle § 105 a nasl. Obchodného zákonníka.

25. Podnikateľmi sú osoby zapísané v obchodnom registri (právnické osoby a fyzické osoby) bez ohľadu na to, či podnikajú alebo sú oprávnené podnikáť. Nie je rozhodujúce, či je zápis uskutočnený povinne alebo dobrovoľne.

26. Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, vymedzenie pojmu podnikanie úzko súvisí s pojmom podnikateľ, lebo podnikanie je definované ako činnosť vykonávaná podnikateľom. Znamená to, že podnikateľskú činnosť, t.j. podnikáť môže len podnikateľ v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, teda ten, kto je na to oprávnený.

27. Podľa Obchodného zákonníka podnikaním je len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré požaduje zákon, teda tie, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Sú to: samostatnosť, sústavnosť, uskutočňovanie vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku. Samostatnosť pri výkone podnikateľskej činnosti treba chápať v tom zmysle, že podnikateľ sám rozhoduje o spôsobe a formách svojej podnikateľskej činnosti, nie je teda podriadený inému subjektu, ktorého príkazy musí plniť. Sústavnosť

podnikania nemožno vykladať reštriktívne, napr. tak, že by malo ísť o nepretržitú podnikateľskú činnosť. Kritérium sústavnosti spĺňa aj sezónna činnosť, prípadne činnosť, ktorú podnikateľ na určitý čas preruší a znovu v nej pokračuje. Dôležité je, aby úmyslom podnikateľa bolo vykonávať túto činnosť opakovane. Požiadavka sústavnosti vylučuje z podnikateľskej činnosti takú činnosť, ktorá sa vykonáva náhodne, výnimočne, prípadne príležitostne. Podnikateľ koná vo svojom mene vtedy, keď nekoná v mene niekoho iného. Nie je podmienkou, aby konal osobne, ale osoba, ktorá za neho koná, musí konať v mene podnikateľa. Podnikateľ podniká pod vlastným menom, keď podniká pod obchodným menom. Obchodným menom obchodnej spoločnosti je názov, pod ktorým je zapísaná v obchodnom registri. Podnikateľ vykonáva podnikateľskú činnosť na vlastnú zodpovednosť vtedy, keď za jeho podnikanie nezodpovedá nikto iný. Vlastná zodpovednosť podnikateľa je logickým dôsledkom toho, že podnikateľská činnosť je vykonávaná samostatne a pod vlastným menom podnikateľa. To znamená, že konanie podnikateľa zaväzuje jeho samého, a preto podnikateľ musí niesť aj vlastnú zodpovednosť za porušenie povinností, ktoré na seba prevzal. Podnikateľská činnosť je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu). Podnikateľ teda podniká preto, aby dosiahol zisk. Z hľadiska posúdenia tohto znaku podnikateľskej činnosti nie je rozhodujúce, či zisk bol skutočne dosiahnutý. Dôležitý je cieľ podnikateľskej činnosti, teda to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Za zisk možno považovať akýkoľvek majetkový prospech.

28. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce (f), utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, na vzdelanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport (h), vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce (k).

29. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že obec môže v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce vykonávať aj vlastnú investičnú činnosť a vlastnú podnikateľskú činnosť.

30. Obec môže realizovať podnikateľskú činnosť vo viacerých formách:

a/ podnikanie obce vlastným menom, kedy obec figuruje v pozícii podnikateľa podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka; ide o prípady, keď obec vystupuje ako právnická osoba, ktorá podniká najmä na základe živnostenského oprávnenia, b/ podnikanie obce prostredníctvom zriadených príspevkových organizácií - príspevková organizácia obce môže so súhlasom obce vykonávať podnikateľskú činnosť, c/ podnikanie obce prostredníctvom vlastných (komunálnych) obchodných spoločností - spravidla pôjde o spoločnosť s ručením obmedzeným alebo akciovú spoločnosť, d/ podnikanie prostredníctvom vstupu do iných obchodných spoločností - tento spôsob predstavuje formu podnikania, v rámci ktorej sa obec podieľa účasťou na podnikaní iných subjektov, e/ spoločné podnikanie s inými právnymi subjektmi, f/ príjmy z prenájmu nehnuteľností - podľa § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní prenájom nehnuteľností obce je živnosťou, iba ak sa popri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom, g/ podnikanie obce prostredníctvom obecného sociálneho podniku.

31. Zákon o obecnom zriadení a ani iný zákon tiež nevylučuje zabezpečenie potrieb obyvateľov obce aj podnikateľskou činnosťou iných subjektov než samotnej obce, teda prostredníctvom iných podnikateľov.

32. V prejednávanej spore ide o takýto prípad aj, keď síce mesto Košice realizovalo výstavbu kúpaliska TRITON za účelom uspokojovania verejných potrieb (rekreácia a oddych obyvateľov mesta), ale tieto potreby sa následne zabezpečovali prostredníctvom podnikateľského subjektu - podnikateľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka, ktorému nájomnou zmluvou zo dňa 13.09.1994 prenajalo celý objekt kúpaliska TRITON v Košiciach.

33. Mesto Košice teda síce samo kúpalisko nevyužívalo na podnikateľský účel (prenájom nehnuteľnosti vo vlastníctve obce bez poskytovania iných než základných služieb sa považuje iba za správu vlastného majetku a nie za podnikanie - viď § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní), ale svoj majetok (kúpalisko TRITON) prenajalo podnikateľskému subjektu (Miestny podnik služieb, s.r.o. Košice), ktorý prevádzkoval kúpalisko za účelom dosiahnutia zisku. Vstup na kúpalisko bol podmienený

vstupným, ktoré predstavovalo príjem tohto podnikateľského subjektu - nájomcu a de facto išlo o podnikanie Mestskej časti Košice - Juh, ktorá podnikala prostredníctvom vlastnej spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej bola jediným spoločníkom.

34. Prenajatý majetok mesta Košice - kúpalisko TRITON teda nepochybne bolo využívané na podnikanie nájomcu - Miestneho podniku služieb, s.r.o. Košice, ktorý je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka a z tohto podnikania mal aj príjmy, ako o tom svedčia jeho účtovné závierky za roky 2013 až 2016, ktoré sú obsahom spisu (čl. 91-146).

35. Podstatným z hľadiska rozhodnutia vo veci teda bolo posúdenie, či stavba (areál kúpaliska) slúžila na podnikanie a nemusí ísť pritom o prípad, že stavba je využívaná na podnikanie priamo mestom (obcou, VÚC), v ktorého vlastníctve sa táto stavba nachádza.

36. Na charaktere podnikateľskej činnosti nemení nič ani tá skutočnosť, že mesto, resp. Mestská časť Košice - Juh poskytovali dotácie na prevádzku tohto kúpaliska, pretože dotácie môžu byť poskytované aj na podnikateľskú činnosť a tieto dotácie tiež predstavovali v zmysle predložených účtovných závierok výnosy kúpaliska. Samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk, taktiež nepreukazuje, resp. nevylučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom. Činnosť podnikateľa, aj keď sa ňou nedosahuje zisk, neprestáva byť podnikaním, pokiaľ táto napĺňa všetky znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako už boli uvedené vyššie. Podnikaním nie je činnosť, ktorej výsledkom musí byť vždy zisk, podstatným je to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Podnikanie teda môže byť aj stratové, čo v praktickom živote je bežným javom.

37. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba - areál kúpaliska TRITON slúžila na podnikateľské účely, nemožno na pozemky v areáli kúpaliska TRITON aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle cit. zákona v prospech žalovaného.

38. Z hľadiska posúdenia, či k pozemkom v areáli kúpaliska TRITON vzniklo vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z., je rozhodujúce, či stavba slúžila na podnikanie v čase nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. 01.07.2009, keďže k vzniku vecného bremena došlo týmto dňom v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok.

39. Splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. sa teda posudzuje ku dňu 1.7.2009 a keďže k tomuto dňu kúpalisko TRITON bolo stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, nevzniklo k pozemkom v jeho areáli zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného.

40. Žalovaný pozemky v areáli kúpaliska TRITON užíva bez právneho dôvodu (bez zmluvy či iného titulu, oprávňujúceho ho na užívanie), tieto pozemky užíva bezodplatne, čím na úkor žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky pozemkov v areáli kúpaliska TRITON vzniká bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vo výške obvyklého nájomného, ktoré by uhrádzal, ak by k týmto pozemkom existoval nájomný vzťah. Toto bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať žalobkyňi, na úkor ktorej sa obohatil.

41. Súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, ak vo vzťahu k pozemkom nachádzajúcim sa v areáli kúpaliska TRITON dospel k záveru, že žalovaný má stavbu postavenú na pozemku žalobkyne, užíva tento pozemok, alebo minimálne obmedzuje v jeho užívaní žalobkyňu, získava majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, teda sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobkyne, a preto je povinný takto získané plnenie vydať tomu, na úkor koho bolo získané - žalobkyňi.

42. Výška obvyklého nájomného za dotknuté pozemky bola ustálená zo strany súdu nielen priemerom hodnoty nájmu vyplývajúceho zo znaleckých posudkov predložených do konania stranami sporu, ale aj z nájomných zmlúv z roku 2016, v ktorých žalovaný v postavení prenajímateľa v roku 2016 požadoval za obdobné pozemky dokonca dvojnásobok výšky nájomného oproti tomu, aké si uplatnila žalobkyňa v tomto konaní. Táto výška ani sporná v konaní nebola a pokiaľ súd vyhovujúcim výrokom zaviazal žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie za dobu od 22.6.2021 do 22.6.2023 spolu s príslušenstvom, vo vzťahu ku ktorému žalovaným neboli vznesené žiadne osobitné odvolacie námietky, je rozsudok v tejto časti vecne správny.

43. Odvolací súd takto dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoj rozhodnutie.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch II. a III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny a podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie správnosti doplnil ďalšie dôvody.

45. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že podal odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 2.316 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.316 Eur od 24.5.2023 do zaplatenia, zastavil.

46. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

47. Podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

48. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým strana sporu môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje, resp. ak to zákon pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Preto sa tento opravný prostriedok považuje za univerzálny procesný úkon, ktorým sa strana sporu môže brániť proti výsledku postupu a konania súdu prvej inštancie v riadnom opravnom konaní. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné.

49. Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastník, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej, ako aj subjektívnej), posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania, ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 130/2009 zo dňa 26.01.2010).

50. Nakoľko žalovaný napadol rozsudok súdu v celom rozsahu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade žalovaný nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti výroku I., ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 2.316 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.316 Eur od 24.5.2023 do zaplatenia zastavil. Žalovaného totiž nemožno považovať za stranu, v ktorej neprospech bol tento výrok rozsudku vydaný (§ 359 CSP), pričom s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril súhlas na súdnom pojednávaní dňa 10.4.2024.

51. Odvolací súd preto odmietol odvolanie žalovaného v zmysle § 386 ods. 1 písm. b) CSP ako odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou.

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%) voči žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).